

Förordning om finansiering av hållbart skogsbruk 30.12.1996/1311

På föredragning av jord- och skogsbruksministern stadgas med stöd av lagen den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996):

1 § (30.12.1997/1415)

Behovet av plan

En plan som avses i 3 § 1 mom. lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) skall uppgöras för skogsförnyelse, skogsvitaliseringsgödsling, istandsättningsdikning, byggande av skogsväg och projekt för vård av skogsnaturen samt för åtgärder som garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket finansierar. För sådan vård av ungskog som verkställs som sysselsättningsarbete, för tillvaratagande av energivirke och för hyggesbränning samt för miljöstöd enligt 19 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och för övriga främjande åtgärder enligt lagens 22 § uppgörs en plan, om den är nödvändig med tanke på vidtagandet av åtgärden. Finansieringen av andra åtgärder skall basera sig på en verkställighetsutredning som avges efter att åtgärden har vidtagits.

2 §

Remissförfarande

Innan en åtgärd finansieras skall skogscentralen utreda om sådana begränsningar som avses i 24 § 5 mom. lagen om finansiering av hållbart skogsbruk gäller den åtgärd som föreslagits bli finansierad och om dessa begränsningar har beaktats i förslaget. Skogscentralen skall vid behov begära utlåtande om sitt beslutsförslag av den miljöcentral inom vars område åtgärden skall vidtas.

Miljöcentralen skall avge utlåtande inom två månader efter att en begäran om utlåtande inkommit. Avger miljöcentralen inte utlåtande inom utsatt tid, kan skogscentralen fanda beslut i saken.

3 § (30.11.2000/1020)

Skogsförnyelse som stöds

Stöd kan användas för skogsförnyelse, om

1) rotprisvärdet för det trädbestånd som växer på området och det trädbestånd som har avverkats där under tre års tid innan förnyelseåtgärden vidtas inom den första finansieringszonen är högst två gånger och inom den andra finansieringszonen högst två och en halv gånger de genomsnittliga förnyelsekostnader som jord- och skogsbruksministeriet årligen fastställer, och det är fråga om ett enhetligt område som är större än en genomsnittlig förnyelseyta,

2) rotprisvärdet för det trädbestånd som växer på området och det trädbestånd som har avverkats där under tre års tid innan förnyelseåtgärden vidtas inom den tredje finansieringszonen är högst tre gånger de genomsnittliga förnyelsekostnader som avses i 1 punkten,

3) området är trädlöst från förut eller det annars inte enligt lagen om enskilda skogar (412/1967) åligger markägaren att förnya skogen eller enligt 8 § skogslagen att åstadkomma återväxt och området av naturen är lämpligt för skogsodling,

4) ett plantbestånd som uppkommit till följd av skogsförnyelse har förstörts av någon orsak som inte beror på markägaren, eller

5) en stormskada, en snöskada eller någon annan förödelse i naturen som inte beror på markägaren förutsätter att området beskogas genom odling.

4 § (30.11.2000/1020)

Stödzoner

För bestämmande av det stöd som beviljas för verkställighetskostnader indelas landet kommunvis i tre stödzoner så att

1) till den första zonen hör kommunerna inom Tavastlands-Nylands, Kymmene och Södra Savolax skogscentralers områden, från Kustens skogscentral Borgå, Ekenäs, Esbo, Grankulla, Hangö, Helsingfors, Ingå, Karis, Kimito, Kyrkslätt, Lappträsk, Liljendal, Lovisa, Pargas, Pojo, Sibbo, Sjundeå, Strömfors och Vanda, från Sydvästra Finlands, Birkalands, Mellersta Finlands, Norra Savolax och Norra Karels skogscentralers område de kommuner som inte hör till den andra zonen,

2) till den andra zonen hör från Kustens skogscentralers område de kommuner som inte hör till den första zonen, från Sydvästra Finlands skogscentral Gustavs, Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Merimasku, Rimito, Sastmola, Siikainen, Tövsala och Velkua, från Birkalands skogscentral Kihniö och Parkano, från Mellersta Finlands skogscentral Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas och Pylkönmäki, från Norra Savolax skogscentral Kiuruvesi, Rautavaara, Sonkajärvi och Vieremä samt från Norra Karels skogscentral Ilomants, Juuka, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi och Valtimo, kommunerna inom Södra Österbottens och Kainuu skogscentralers områden och från Norra Österbottens skogscentralers område de kommuner som inte hör till den tredje zonen, samt

3) till den tredje zonen hör från Norra Österbottens skogscentral Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski samt kommunerna inom Lapplands skogscentralers område.

5 § (30.11.2000/1020)

Storleken av stöd som beviljas för verkställighetskostnader

Det stöd som beviljas för verkställighetskostnader är för vård av ungskog och hyggesbränning i den första zonen 50 procent, i den andra zonen 60 procent och i den tredje zonen 70 procent av nämnda kostnader. För skogsvitaliseringsgödsling och istandsättningsdikning uppgår motsvarande stöd till 40, 55 och 65 procent. För byggande av skogsväg uppgår motsvarande stöd till 20, 30 och 40 procent, dock så att för grundlig förbättring av en väg uppgår motsvarande stöd till 40, 50 och 60 procent. För skogsförnyelse uppgår motsvarande stöd till 20, 35 och 55 procent, i den tredje zonen dock till 70 procent då rotpriset enligt 3 § 2 punkten är högst två gånger förnyelsekostnaderna.

Stödet för vård av ungskog som verkställs som sysselsättningsarbeten uppgår i den första zonen till 60 procent, i den andra zonen till 70 procent och i den tredje zonen till 80 procent av verkställighetskostnaderna.

När stöd som avses i 1 mom. beviljas för en åtgärd på en fastighet som inte har en aktuell skogsbruksplan enligt 36 § förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (93/1996), är det beviljade stödets storlek det i 1 mom. nämnda stödet, minskat med tio procentenheter. Av en aktuell skogsbruksplan förutsätts att den alltjämt är i kraft.

6 §

Bestämmande av kostnader som finansieras

De av jord- och skogsbruksministeriet årligen fastställda genomsnittliga verkställighetskostnaderna på grundval av vilka markägaren beviljas stöd eller lån för dessa kostnader, bestäms för stödzonerna eller delar av dem för olika arbetsslag och vid behov för olika arbetsmetoder och med tillräckligt beaktande av arbetets svårighetsgrad.

När finansiering beviljas för i 8 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk nämnda kostnader och finansieringsgrunden bestäms skall som grund användas kostnaderna exklusive mervärdesskattens andel.

7 §

Innebörden av vård- och underhållsskyldighet

Till den vård- och underhållsskyldighet som nämns i 15 § 1 mom. lagen om finansiering av hållbart skogsbruk hör att

- 1) dra försorg om att det plantbestånd som uppkommit på ett skogsförnyelseområde sköts tillräckligt,
- 2) grävda och rensade fåror samt anordningar och konstruktioner på ett område för istandsättningsdikning hålls i ett skick som motsvarar deras ändamål och att nödvändiga skogsvårdsarbeten utförs på området,
- 3) dra försorg om nödvändig grusning, reparationer av trummor och broar samt öppnande av tilltäppta diken och andra arbeten som vägunderhållet förutsätter på skogetägar och separata upplagsplatser.

8 § (27.9.2001/826)

Minsta lån

Det minsta lån som beviljas är 1 346 euro.

9 §

Återbetalning av lån

Ränta på lån börjar löpa från utgången av den månad då lånet i sin helhet har betalats till mottagaren.

Den första annuiteten uppbärs vid den uppbörd som följer närmast efter den dag då två år har förflutit sedan ränta började löpa på lånet. Som första annuitet uppbärs ränta från den dag då räntan börjar löpa till utgången av den månad då betalningen uppbärs samt i amortering på kapitalet ett belopp som motsvarar skillnaden mellan annuiteten och räntan.

Är den sista annuiteten på ett lån mindre än 67 euro, uppbärs betalningen tillsammans med föregående annuitet. (27.9.2001/826)

10 §

Låneförteckning

Över de projekt för vilkas finansiering har beviljats lån skall en låneförteckning uppgöras. Av denna skall framgå varje fastighets namn och registernummer samt kommun och by, samt de uppgifter som behövs för att identifiera en viss kvotdel, markägarens namn och adress, det lånebelopp som varje delägare skall betala till staten och räntan därpå samt den dag från vilken ränta löper och det år då betalning av lånet skall ske första gången.

När en markägares fastigheter skall behandlas som en helhet på det sätt som avses i 12 § 3 mom. lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, skall detta inskrivas i låneförteckningen.

11 §

Extra amortering av lån

Görs en extra avbetalning på ett lån, skall den räknas som amortering på kapitalet. Genom avbetalningen befrias den betalningsskyldige från erläggande av amortering vid lika många uppbörder som i det betalda beloppet ingår fulla amorteringsposter. Oberoende av den extra avbetalningen skall ränta på det utestående kapitalet betalas vid de regelbundna uppbördstiderna som följer på avbetalningen.

Extra avbetalning erläggs till den myndighet som sköter indrivningen av statens fordran. Ett lån eller en återstående del därav kan även betalas i ett för allt. Lån kan betalas till skogscentralen, om detta sker innan låneförteckningen sänts till den myndighet som sköter indrivningen av statens fordran.

12 § (30.12.2002/1286)

12 § har upphävts genom F 30.12.2002/1286.

13 § (30.12.2002/1286)

13 § har upphävts genom F 30.12.2002/1286.

14 §

Indrivningsmyndighetens uppgifter

Den myndighet som sköter indrivningen av statens fordran skall utöver annat återkrav av lån sköta indrivningen av de statliga fordringar som skall betalas med stöd av 15 - 17 och 28 - 30 §§ lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

15 §

Uppskov med återbetalning

Har betalningsförmågan hos den som är skyldig att återbetala statliga medel med beaktande av hans och hans familjs disponibla inkomster och förmögenhet av särskilda skäl, såsom försörjningsplikt, arbetslöshet eller sjukdom, väsentligt nedgått, kan den myndighet som sköter indrivningen bevilja uppskov med återbetalningen av statens fordran. Uppskov kan beviljas för högst två år i sänder och sammanlagt för högst sex år. För uppskovstiden uppbärs inte ränta på statens fordran.

16 §

Panträtt och inskrivning av fordran

När finansieringsbeslutet har meddelats, skall till den behöriga inskrivningsmyndigheten utan dröjsmål sändas en anmälan om den panträtt som avses i 13 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk för införande i lagfarts- och inteckningsregistret. Anmälan skall också sändas om åtgärder som avses i 14 § i nämnda lag.

När en statlig fordran som varit införd i lagfarts- och inteckningsregistret har återbetalts helt och hållet eller fastigheten annars befrias från panträtten, skall den myndighet eller skogscentral som tagit emot betalningen eller vidtagit en annan åtgärd utan dröjsmål sända en anmälan till den behöriga inskrivningsmyndigheten.

17 § (30.12.1997/1415)

Finansieringsansökans innehåll

Om finansiering söks för kostnaderna för uppgörande av en i 3 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk avsedd plan innan planeringen inleds, skall till ansökan fogas en uppskattning av planeringskostnaderna samt en utredning om den planerade åtgärden och dess omfattning samt en karta över platsen för åtgärden. Om finansiering söks för kostnaderna för uppgörande av en redan uppgjord plan och med samma ansökan också för verkställighetskostnaderna för åtgärden, skall till ansökan fogas en utredning om kostnaderna för uppgörande av planen samt en plan, av vilken framgår verkställighetens omfattning och de andra omständigheter som inverkar på beloppet av den finansiering som beviljas och på åtgärdens finansieringsduglighet.

Av verkställighetsutredningen skall framgå åtgärdens omfattning och de övriga omständigheter som inverkar på beloppet av den finansiering som beviljas och på åtgärdens finansieringsduglighet.

När finansiering söks för ett arbete som utförs som lägenhetens samfälliga projekt, skall till ansökan fogas ett avtal mellan dem som erhåller en fördel av att projektet genomförs. Till finansieringsansökan skall vid behov fogas en utredning om att projektet kan genomföras

enligt vattenlagen (264/1961), lagen om enskilda vägar (358/1962) eller marktäktslagen (555/1981).

18 § (30.12.1997/1415)

Finansieringsbeslutets innehåll

I det beslut som gäller beviljande av finansiering skall nämnas åtminstone omfattningen av och de totala kostnaderna för det arbete som är godtagbart, det totala stödbeloppet, villkoren för beviljande av stödet, tidpunkten för utbetalningen, utbetalningsförfarandet samt villkoren för återkrav av stödet.

När finansieringsbeslutet gäller en åtgärd för vilken en plan skall uppgöras enligt 1 §, fattar skogscentralen samtidigt beslut om godkännande av den uppgjorda planen, beviljande av finansiering för den åtgärd som avses i planen och beslut om beviljande av finansiering för kostnaderna för uppgörande av planen, ifall finansiering för kostnaderna för uppgörande av planen inte har beviljats redan innan planeringen inleddes.

19 §

Meddelande om syn

Om förrättande av syn enligt 33 § 3 mom. lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall synenämndens ordförande se till att markägaren underrättas om tiden och platsen för synen så tidigt att han har möjlighet att delta i synen.

20 §

Indrivning av statens fordran

I lag om finansiering av hållbart skogsbruk och i denna förordning avsedd myndighet som sköter indrivningen av statens fordran är länsstyrelsen. Behörig länsstyrelse bestäms enligt inom vilken läns område huvuddelen av den fastighet är belägen på vilken den åtgärd som finansieras har vidtagits.

Om debiteringen, uppbörden och redovisningen av statens fordringar gäller vad som stadgas i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967).

21 §

Närmare föreskrifter

Närmare föreskrifter om verkställigheten av denna förordning meddelas av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor.

22 §

Ikraftträdelse- och övergångsstadgande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Skogsförbättringsförordningen (437/1987) tillämpas fortfarande i de fall när den genom lagen om finansiering av hållbart skogsbruk upphävda skogsförbättringslagen (140/1987) tillämpas.

Ikraftträdelsestadganden:

30.12.1997/1415:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

Sådan vård av ungskog och sådant tillvaratagande av energivirke som har inletts före förordningens ikraftträdande kan finansieras på basis av en plan för en enskild åtgärd. Då är det stöd som beviljas för verkställighetskostnaderna lika stort som det stöd som nämns i 5 § 1 mom.

30.11.2000/1020:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Förordningen kan tillämpas på sådana arbeten som inte har påbörjats då förordningen träder i kraft, men i fråga om vilka finansieringsbeslutet har fattats innan denna förordning träder i kraft.

27.9.2001/826:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

30.12.2002/1286:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.